

يعقوب نامه

۱

۱ آز يعقوب، خدا و عيسى مسيح خداوند پاكار،
به دوازده تا قبيله كه جاهاى ديگه پخش و پلا هيسن.
سلام!

شيمي ايمان آزمون

۲ مى آداشان، هر وخت جورواجور آزمون هاي مین دکتین، اوشان ره کلا
خُشحالی بدانین! ۳ چون دانین كه وختی شیمی ايمان آزمون هبو، استقامت به
بار هارنه. ۴ ولی بنین استقامت خودشه کار تمام هکونه تا بی عیب و کامل هبین
و هیچی گم ندارید. ۵ آگه کسی شیمی مین حکمت نداره، اونه خُداي جی بخاد،
همون خُدايی كه بدون سرزنش و دس و دلبازی یه همزه، همزه بخشینه، و اون
ره دنه. ۶ ولی ايمان همزه درخاس هکونه، بدون اینکه شک هکونه، چون کسی
كه شک کانه، دریای موج مِثانِ كه وا اونه برنه و هر سمت کِشاندينه. ۷ اینجور
آدم نباید خیال هکونه كه خداوند جی پیچی گیرنه، ۸ چون اون آدم دو دلیه و
خودشه تمام راهان مین ثابت نیه.

۹ فقیر آداش خودشه سرلندی ایی كه داره ره افتخار هکونه، ۱۰ و پولدار
خودشه فروتنی ره افتخار هکونه، چون ایتا واش گل مِثان از بین شونه.
۱۱ همونجور كه آفتو خودشه گرمای همزه در هنه و واش خُشک کانه و اونه
گل گنه و اونه قشنگی از بین شونه، پولدار آدم هم خودشه کسب و کار مین از
بین شونه.

۱۲ خوش بحال اونیکه آزمون بار جیر استقامت همزه هيسنه، چون وختی
آزمون مین استقامت همزه بیسه، اون زندگی یه تاج گیرنه، اون تاجی كه خدا
خودشه دوس داران وعده هده.

۱۳ هیچکس وختی وسوسه بونه، نگو: «خُدايه كه منه وسوسه کانه،» چون

خُدا هيچ بَدِي يه هَمَرَه وَسَوَسِه نَبُونه و هيچكي ره هَم وَسَوَسِه نُكَانه. ^{۱۴} وَلِي وَخْتِي يَنْفَر وَسَوَسِه بُونه، خودشه هَوا و هَوسِ كه اونه گول زَنه و تَلِه يه مِين تُوَادِنِه. ^{۱۵} اِيما وَخْتِي هَوا و هَوسِ حَامِلِه هَبُو، گناه رِه زَانِه، وَ گناه وَخْتِي كَامِلًا بَالِغِ هَبُو، مرگ به بار هارنه.

^{۱۶} مِي عَزِيَزِ آدَاشان، گول نُخارين! ^{۱۷} هر خُجِيرِ هَدِيَه و هر كَامِلِ هَدِيَه آسِمَانِ جِي يه، نورشان پِيرِه طَرَفِ جِي هَنه كه اونه مِين هيچ تَغْيِيرِي دَنِيَه، وَ نه هيچ سايه اِيي كه تَغْيِيرِ جِي به وجود بوما بو. ^{۱۸} اُونِ خودشه اِرَادَه هَمَرَه اَمَرِه حَقِيقَتِ كَلَامِ هَمَرَه به وجود بيارِدِه، تا اَمَا اونه نَوَبَرَمَخْلُوقَاتِ مِثانِ هَبِيم.

كَلَامِ بَشَنُوسَن و بجا بيارَدَن

^{۱۹} مِي عَزِيَزِ آدَاشان، اينه بَدانيد: هر كِي بايد بَشَنُوسَن مِين تُن، باگوتَن مِين يَواش و عَصَبَانِي هَبُسَن مِين يَواش هَبُو! ^{۲۰} چُون آدَمِي يه خَشَم اُونِ صالِحِي اِيي كه خُدا خَنِه رِه به بار نيارِنِه. ^{۲۱} پَس هر جور فاسدِي و هر شِرَارَتِ شِيَمِي جِي دور هَكُنيد، وَ فروتَنِي يه هَمَرَه، كَلَامِي رِه كه خُدا شِيَمِي دِلِ مِين بَكاشِتِه و تَانِه شِيَمِي جان نِجاتِ هَدِه رِه، قبول هَكُنيد.

^{۲۲} وَلِي خُدايِ كَلَامِ بجا بيارِن، نه فقط اُونِه بَشَنُوتَن؛ خوشترِه گول نَزَنين! ^{۲۳} چُون اَگِه كَسِي خُدايِ كَلَامِ بَشَنُوتِه وَلِي اُونِه بجا نيارِه، يَنْفَرِ مانَدِنِه كه خودشه دِيمِ آينِه يه مِين اِشِنِه. ^{۲۴} چُون خودشه اونه مِين دِينِه، تا اونه جِي دور بونه، دَرَجَا خودشه يادِ جِي بَرَنِه كه اونه دِيمِ چَطُور با. ^{۲۵} وَلِي اُونِيكه كَامِلِ شَرِيعَتِ، كه آزادي يه شَرِيعَتِ هيسِه رِه اِشِنِه و اونه مِين استقامت كانه، وَ اِشَنُونه و ياد نُكَانه، بلكه اُونِه بجا هارنه، اُونِ خودشه كار مِين بَرَكِتِ گيرِنِه.

^{۲۶} اَگِه كَسِي گُمانِ هَكُونِه كه دِيندارِ، وَ خودشه زِيانِه جُلُوه نِگيرِه، وَلِي خودشه دِلِ گول بَزَنِه، اونه دِينِ آرِزشِ نِداره. ^{۲۷} پاك و بِي لَگِه دِيندارِي اَمِي پِيرِ خُدايِ نَظَرِ اينِه كه يَتِيمان و بيوه زَناکانِ دَسِ مُصِيبَتِ مَوْقعِ بَگيرِيم، وَ خوشترِه اِينِ فاسِدِ دُنْيايِ جِي دور بدارِيم.

فَرَقِ نَنين

^۱ مِي آدَاشان، شماها كه آمِي خُداوند عيسِي مَسِيحِ، اُونِ خُداوندِ جَلالِ اِيمان دارِين، اَدَمَانِ مِين فَرَقِ نَنين. ^۲ چُون اَگِه كَسِي ايتا مِچَكِ طِلا و خُجِيرِ لِواسِ

هَمَرَه شِيْمِي مَجْلِس مَيْن بيه، وَ ايتا فقيرَم بَپيسه لِواس هَمَرَه دِلِه بيه،^۳ وَاگه شُما اونيكه خُجِرِ لِواس خودشه تَن داره رِه بيشتر تَحْوِيل هَگيرِن و اونه باگوويد: «اين خُجِرِ جا بَنيش» وَلِي اونيكه فقيرِ رِه باگوويد: «هَموَجِه بِياس!»
وَ يا: «ايجه مِي لِنِگ پيش زِمين سَر بَنيش»،^۴ مَگِه شُما خودتان شِيْمِي مَيْن فَرَق نَتَيْن و پَلِيد فِكِرِ هَمَرَه قِضاوَت نَكردِن؟

° عزيزِ آداسان، گوش هَدِين! مَگِه خُدا اين دُنْيايِ فقيرانِ رِه انتخاب نَكردِه تا ايمان مَيْن دولتمند هَبون و پادشاهي ابي رِه به ارث بَيرِن كه اون خودشه دوس دارانِ وَ عده هَدِه؟^۱ وَلِي شُما فقيرِ آدَمِي رِه بِي حُرمتي هَكُردِن. مَگِه پولدارانِ نيِن كه شِمِرِه ظُلم كانَن و شِمِرِه مَحَكِمِه كِشانِدِنَن؟^۷ مَگِه اوشان، اوشاني نيِن كه اون خُجِرِ اِسْمِي كه شِيْمِي سَر دَرِه رِه، كُفرِ گوئَن؟

اگه^۸ راسِ راسي شَرِيعَتِ شاهانه رِه طَبِقِ اون نِوِشْتِه مُقَدَّس بجا بيارِن كه گونِه: «تِي هَمَساده رِه ايتا تِي مِثانِ دوس بدار»، خُجِرِ كارِ كانيد.^۹ وَلِي اگه فَرَق بَنِين، گناه هَكُردِن و شَرِيعَتِ شِمِرِه تقصيرِكارِ دينه و شِمِرِه مَحكومِ كانِه.
۱۰ چون اگه يَنفرِ تمام شَرِيعَتِ بجا بيارِه وَلِي ايتا يِه مَيْن كوتاهي هَكُونِه، تمام اون شَرِيعَتِ مَيْن گناهكارِه. ۱۱ چون اونكه باگوته: «زَنَا نَكُن»، اينجورِ هَم باگوته: «قَتْلِ نَكُن». اگه حَتِّي زَنَا نَكُنِي، وَلِي قَتْلِ هَكُنِي، شَرِيعَتِ بِشَكِنْدِي.
۱۲ پَس اون آدَمَانِ مِثانِ گَب بَزْنين و عَمَلِ هَكُنيد كه دَانَن طَبِقِ شَرِيعَتِ آزادي، براوشانِ داوَرِي بونِه،^{۱۳} چون داوَرِي نِسبتِ به اونيكه رَحْمِ نَكُردِه بو، بِي رَحْمِ بونِه. رَحْمِ داوَرِي رِه پيروزِ بونِه!

ايمانِ بِي عَمَلِ بَمِرْدِه

۱۴ مِي آداسان، چه فايده ابي دارِه اگه يَنفرِ اِدْعا هَكُونِه ايمانِ دارِه، وَلِي اعمالِ نِداشْتِه بو؟ اينجورِ ايماني تانِه اونه نِجاتِ هَدِه؟^{۱۵} اگه ايتا آداسِ يا خاخرِ، لِواس و روزمَرِه خوراكِ مُحْتَاجِ هَبو^{۱۶} و يَنفرِ آزِ شُما اوشانه باگو: «بِسلامتِ بيشين، وَ گرم و سِرِ هَبِين»، وَلِي اوشانه نيازهايِ جِسْمِي يِه رَفَعِ هَكُردَن وَ سِينِ هِيچِ كاري نَكُنِه، چه فايده ابي دارِه؟^{۱۷} پَس ايمانِ هَم به تنهايي، اگه اعمالِ هَمَرِه نبو، بَمِرْدِه.

۱۸ وَلِي يَنفرِ مِمَكِنِه باگو: «تو ايمانِ داري و مَتَمِ اعمالِ دارَم!» تو تِي ايمانِ اعمالِ جِي سيفا مَرِه نِشانِ هَدِه و مَتَمِ مِي ايمانِ مِي اعمالِ هَمَرِه تِرِه نِشانِ دَتَمِ.
۱۹ تو باوَرِ داري كه خُدا يَدانِئِه. خوبِ كانِي! حَتِّي دِيوشانِ هَم اينجورِ باوَرِ دارَن

و تَرسَ جی لَرزَن!

۲۰ ای نادان، خَنی بدانی چِرا ایمان بی اعمال بی ثَمَر؟ ۲۱ مَگِه آمی جَد ابراهیم خودشه اَعمالِ هَمَرِه صالحِ بِشمارِسِه نَبَا، اون موقِه اِی که خودشه ریکا اِسحاقِ قُربانگه سَر پیشگَش هَکُردِه؟ ۲۲ دینی که اونه ایمان و اَعمال با هم عَمَل کانه بان، و اونه ایمان اونه اَعمالِ هَمَرِه کامل هَبا. ۲۳ و اون تورات به حقیقت بَرِسِیَه که گونِه: «ابراهیم خُدا رِه ایمان بیارِدِه، و این اونه و سِن صالحی بِشمارِسِه هَبا،» و اون خُداي رَفیق خواندِه هَبا. ۲۴ دینین اَعمالِ هَمَرائِه که آدَمی صالحِ بِشمارِسِه بونه، نه فقط ایمان هَمَرِه.

۲۵ هَمینجور مَگِه راحاب فاحِشِه اَعمالِ هَمَرِه صالحِ بِشمارِسِه نَبَا، اون موقِه اِی که قاصِدانِ پَناه هَدِه و اوشانِه ایتا دیگَر راهِه جی روانِه هَکُردِه؟ ۲۶ هَمونجور که تن روحِ جی سیفا بَمِرِدِه، ایمان هم اعمالِ جی سیفا بَمِرِدِه.

۳

زَبانِه بَلا

۱ می آداشان، نَکَنِه خِیلی آز شُما خُداي کَلامِ مُعَلِّمِ هَبَسِنِه دُمالِ دَبون، چون دانین اَما مُعَلِّمینِه و سِن، داوَری سَخَت تَر بونه. ۲ چون اَما خِیلی راهانِ مِینِ خطا کانیم. اگِه کَسی خودشه گَب بَرَن مِینِ خُطَا نَکَنِه، آدَمِ کَاملی هِیسِه و تانِه تمام خودشه تَن جُلوه بَگیرِه.

۳ اگِه اَما اَسَبِ دَهنِه سَر اَفسار دَبدیم، اونه آمی مُطیع کانیم و تانیم حیوانِ تمام تَن هر سَمَتی که خَنیم بَبریم. ۴ گَشَتی شان رِه هَم بَیشین، هر چَن اوشانِ گَتِ هِیسَن، و گِته وائِشانِ طَریقِ جی بَکَشِیَه بوئَن، ولی ایتا کوچِ سَکانِ هَمَرِه هر جا که ناخُدا بِخاد شوئَن. ۵ پَس هَمینجور زَبانِ هَم ایتا کوچِ عَضو، با این حال گَتِ گِته اِدعا دارِه. ایتا کوچِ جَرَقِه تانِه ایتا گِته جَنگِلِ تَش بَکَشِه. ۶ زَبانِ هَم تَش؛ یِه دُنیا نادرَسِی که آمی تَن و پِی یِه مِینِ دَرِه و آدَمی یِه تمام تَن کَثیف کانه و تمام اونه زَندگی رِه تَش گِشِنِه، تَشی که جَهَنمِ اونه روشن هَکُردِه!

۷ آدَمِ هَمِه جور حیوان و پَرندِه و خَزندِه و دَریایِ مِینِ جاندارِ رام کانه و هَکُردِه، ۸ ولی هِیچ آدَمی نَتانِه زَبانِ رام هَکونه. زَبانِ سَرورِ یاغیَه و گَشَنِدِه زَهرِ جی پُره!

۹ آمی زَبانِه هَمَرِه خداوند و پِیرِ موبارَک خواندِنیم و همون زَبانِه هَمَرِه آدَمایِ که خُدايِ مِثان خَلقِ هَبان رِه، لَعنت کانیم. ۱۰ ایتا دَهنِه جی، هَم بَرکتِ دِرگا

هَنه، هم لَعنت! می آداشان، خُجیر نیه اینجور هَبو. ^{۱۱} مَگه بونه ایتا چِشمه‌یه جی هم شیرین او دَر بیه، هم شُور او؟ ^{۱۲} می آداشان، مَگه بونه آنجیل دار، زیتون بیاره؟ یا انگور دار، آنجیل هَدِه؟ هَمینجورم شُور چِشمه نَتانِه شیرین او هَدِه.

آسمانی حکمت

^{۱۳} شیمی مین کی حکیم و عَقلدار؟ بَنین اونه خودشه دُرس زندگی هَکَرَدَن هَمَرِه نِشان هَدِه، اون اعمالی که فروتنی یه هَمراهه و حِکمت جی سَرچشمه گیرنه. ^{۱۴} ولی اگه تی دِل مین رِخ حَسودی و خُدخواهی دارین، خوشتره نَگیرین و خَلاف حقیقت گَب نَزنین. ^{۱۵} اینجور حِکمتی آسمان جی نییَنه، بلکه زمینی و نفسانی و شیطانیه. ^{۱۶} چون هر جا حَسودی و خود خواهی دَبو، اوچه بی نظمی و همه جور زِشت کِردار هَم دَرِه.

^{۱۷} ولی اون حِکمتی که آسمان جییه، اوّل پاک، ایما صلح‌آمیز و آرام و نَصیحت‌اِشونِه، و خُجیر ثمرات و رَحمت جی پُره، و فَرَق بُگذاشتن و ریابه جی دور! ^{۱۸} صالحی، مَحصولیه که صلح و صفای مین، و اوشانیکه صلح دُمبال دَرِن دَس هَمَرِه بَکاشته بونه.

۴

دنیا پرستی یه هُشار

^۱ چی باعث بونه شیمی مین دَعوا دَکِه و چی باعث بونه شیمی مین جنگ و جِدال دَکِه؟ مَگه شیمی هوا و هَوَس جی نیه که شیمی وجود مین دَرِن جَنگِین؟ ^۲ پِچی یه آرزو ره کانید، و وختی اونه بَدَس نیارنین آدم گَشِنین. طَمع کانید، و وختی نَتَنین اونه بَدَس بیارین جنگ و دَوا راه تَواَدِنین، شُما نِدارید، اینه وَسین که دَرخاس نُکانید! ^۳ اون موفِه ای هم که دَرخاس کانید، نَگیرین، چون بَد نِیتِ هَمَرِه دَرخاس کانید تا شیمی هَوَسایه وَسین صَرف هَکَنید.

^۴ ای زَناکاران، مَگه نِدانین دُنیا ی هَمَرِه دوسی هَکَرَدَن خُدای هَمَرِه دُشمنی هَکَرَدَنه؟ پَس هر کی اینه دُمبال دَرِه که دُنیا ی هَمَرِه دوسی هَکونه، خودشه خُدای دُشمن کانه. ^۵ یا اینکه گمان کانید نِوِشتِه مُقَدَس بیخدی بَنوِشته که: «خُدا نِسبت به روحی که آمی مین بَنه، خیلی غیرت داره؟ ^۶ ولی خُدا بیشتر فیض بَخِشِنه، اینه وَسین گونه:

«خُدا مَغْرورانِ پيشِ هيسَنِه،

وَلِي فروتنانِ رِه فيضِ بَخَشِنِه.»

۷ پَس شِمِرِه خُداي تَسليم هَکُنيد. اِبليسِ پيشِ بِياسيد و اون شيمي جی درشونه. ۸ خُدا رِه نَزديک هَبين و اون هَم شِمِرِه نَزديک بونه. اِي شُما گناهکاران، شيمي دَسِ پاک هَکُنيد، و اِي دو دِلشان، شيمي دِلِ پاک هَکُنيد. ۹ به حالِ زارِ دَکين و بَرِمه وزاري هَکُنيد. شيمي خَنده ماتَم هَبو و شيمي خُشحالِي عَصَه. ۱۰ شِمِرِه خُداي پيشِ فروتن هَکُنين، که اون شِمِرِه سَر بُلند کانه.

۱۱ اِي آداسان، هَمديگرِ بَد نَگوين. اونیکه عليه ايتا آداس بَد باگو، و يا خودشه آداسه داوري هَکونه، عليه شَرِيعَتِ بَد گوته و شَرِيعَتِ داوري کانه. وَلِي اَگه تو شَرِيعَتِ داوري کاني، توو شَرِيعَتِ داوَر هَتِي نه اونیکه اونه بجا هارنه! ۱۲ فقط يَنفَر دَرِه که شَرِيعَتِ هَدَه و داوَر، که اون هَم هَمونیکه تانه نِجات هَدِه و هَلاک هَکونه. پَس تو کي هيسي که دَرِي تِي هَمساده رِه داوري کاني!

فخر به فردا

۱۳ آسِه شُما که گوئين: «امروز يا قَرَدابه اين شَهر يا اون شَهر شونيم و يه سال اوچِه ماندينيم و تجارت کانيم و سود کانيم»، ۱۴ با اين وجود شُما حتّي ندانين قَرَدَا چي بونه. شيمي زندگي چيه؟ ايتا بَخارِ مِثاني که يه لحظه ظاهر بونه و اِيما نيست بونه. ۱۵ پَس بايد اينجور باگويد: «اَگه خداوند بَخاد، زنده ماندينيم و اينجور و اونجور کانيم.» ۱۶ اينجور که معلومه شُما شيمي غُرورِ دِلِه دَرِيد فخر کانيد. اينجور فخر هَکَرْدَن بَد. ۱۷ پَس هر کي دانه چه کاري دَرِسِ و اونه نُکانه، اون وَسين گناه محسوب بونه.

۵

پولدارانِ هُشدار

۱ شُما اِي پولداران، زاري و شيون هَکُنيد، چون مُصِيبَتِ شيمي اِنظارِه کَشِنِه. ۲ شيمي مال و مَنال نابود هَبَا و شيمي لِواِسَشانِه بيد بَرَه! ۳ شيمي طِلا و نَقَرِه جَرَم بَرَه و اوشانِ جَرَم عليه شُما گواهي دَنه، و ايتا تَشِ مِثانِ شيمي تَنِ گوشتِ خارنه. شُما آخِرِ روزانِ مِين، اينجور مال و مَنال جَم هَکَرْدِين! ۴ حالا اون کارگرانِ دَسْمزد که شيمي زَمينِ سَرِ دِرُو هَکَرْدَن و شُما حيله يه هَمَرِه اوشانه

دَسْمَزْد نَدَين، عليه شُما داد زَنه. آره، دِرُوگران داد خُداوند لَشگرهاي گوش بَرسيه.^۵ شُما رَمين سَر ناز و نِعْمَت و عيش و نوش مِين زندگي هَگَردين و شيمي دِل گُشتارِ روز وَسين پَروار هَگَردين^۶ شُما اُون صالِح محكوم هَگَردين و بَکوشتين، اُون شيمي پيش مقاومَت نَکورده.

مُصِيبَت مِين صَبَر

۷ پَس اِي آداسان، تا خُداوند بَمَوَان صَبَر هَکُنيد. بيشين چَطور کِشاوَرز اِنْتَظار گَشِنه تا رَمين خودشه با اَرزِش مَحصول به بار بياره؛ چَطور صَبَر کانه تا پايِز و بهاري وارِش رَمين سَر بياره.^۸ پَس شُما هَم صبور هَبين و شيمي دِل قرص هَبو، چون آمي خُداوند بَمَوَان نَزِيکه!^۹ آداسان، عليه هَمديگر غُرغَر نَکُنين، تا شِمرِه هَم داوَرِي نَبُو، بيشين 'داوَر' دَر پيش هيسه.

۱۰ آداسان، پيغمبران جِي که خُداوند اِسِم هَمَره گَب زنه بان، مُصِيبَت و صَبَر دَرَس ياد هَگيرين.^{۱۱} اَما آدَمَان که استقامت کاتَن رِه گونيم خوش بِحالِ اوشان. شُما ايوبِ استقامت بارِه بِشَنوَسين، وَ دانين خداوند سَرآخَر اونه هَمَره چه هَگَرده، چون خداوند بِي نهايت مَهَرَبان و بَخَشَنديّه.

۱۲ مِي آداسان، وَلِي از هَمِه مَهْمَتَر، قَسَم نُخارين؛ نه آسِمان و نه رَمين و نه هِيچي يه ديگر، وَلِي بَنين شيمي 'آره' هَمون آره هَبو و شيمي 'نه' هَمون نه، نَکُنِه مَحكوم هَبين.

دُعا ايمان هَمَره

۱۳ شيمي مِين کُسي عَذاب گَشِنه؟ بَنِي دُعا هَکونه. شيمي مِين کُسي خُشحالِه؟ بَنِي حَمد و ثنايه سرودِ بُخانه.^{۱۴} شيمي مِين کُسي مَرِيض؟ بَنِي کليسايه گَت گَتِه رِه دُخانه و اوشان اونه وَسين دُعا هَکُتن و خُداوند اِسِم هَمَره اونه روعَن هَمَره مَسح هَکُتن.^{۱۵} ايمان هَمَره دُعا هَکُردَن، مَرِيض نِجات دَنه و خداوند اونه وَرساندينه، وَ اگِه گُناهي هَکُرده بو، بَخشيده بونه.^{۱۶} اينه وَسين، هَمديگر وَرجه شيمي گُناهانِ اعتراف هَکُنيد و هَمديگر وَسين دُعا هَکُنيد تا شَفا هَگيرين. صالِح آدَمِي يه دُعا، خيلي قُوت هَمَره عمل کانه.

۱۷ ايليابه پيغمبر ايتا آدَم، آمي مِثان با، وَلِي وَختي تمام خودشه وجودِ هَمَره دُعا هَگَرده که وارِش نيّه، سِه سال و نيم رَمين سَر وارِش نومّه؛^{۱۸} وَ باز هم دُعا هَگَرده و آسِمان جِي وارِش بوما و رَمين خودشه مَحصولِ به بار بيارده.

۱۹ مِي آداسان، اگِه شيمي مِين کُسي حَقِيقَت جِي مُنحرف هَبو، وَ يَنفَر ديگِه

اونه وِگردانِه، ۲۰ بدانه که هر کی ایتا گُناہکارِ گمراہی یه جی وِگردانِه، اونه جانِ
مَرگِ جی نجات دَنه و خِیلی گُناہانِ پوشانِدينِه.

